

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Dominica esto mihi.

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

bum autem nihil prodest, nisi audiatur sicut semen fructum nullum affert, si in horreis & granariis asservetur, vel in saccis reconditum maneat. Fides igitur ex auditu, auditus autem per verbum Christi, Rom. 10. v. 17. placuit enim Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes, 1. Cor. 1. vers. 21. proinde congressus publicos non deseramus, ut quidam in usu habent, Ebr. 10. v. 25. Sed cum Davide oremus, & quotidie ingeminemus Psal. 27. v. 4. unum petii à Domino, &c.

2. *Diligenter custodiunt.* Sicut enim fœmen nisi abscondatur in agro & radices agat, non progerminat: Sic verbum nisi conservetur in corde non fructificat. Non igitur sufficit audire, sed oportet etiam audita conservare, quod de Maria Matre Domini Lucas commemorat c. 2. v. 19.

In V. T. animalia munda erant, quæ ruminant, Lev. 11. v. 3. Ita verbum Dei est cibus animæ Matth. 4. v. 4. Sicut igitur cibus non nutrit nisi masticeatur, digeratur & conservetur: Pari modo verbum Dei ruminandum, digerendum, & conservandum est, si fructum aliquem facere debet. Ad hoc requiritur cor bonum & honestum, tale nimirum quod per fidem purificatum, Act. 15. v. 9. per Sp. S. circumcisum, Deut. 30. v. 6. & per pœnitentiam innovatum sit, Rom. 12. v. 2. Sicut enim vinum accecit, quod acido vasi infunditur: Ita in corde terreno & spinis repleto semen verbi divini non benè conser-

vatur. Orandum ergò Deus est, ut purificet corda nostra smegmate verbi sui, quo purgat filios Levi, & colat eos quasi aurum & argentum, ut postea Domino sacrificia offerre possint in iustitia, Mal. 3. v. 3.

3. *Fructum afferunt.* Hoc ultimum verè Christianorum requisitum est maximè necessarium. Sicut enim semen, quamvis in agro radices agat, crescat etiam, culmum & aristas producat, si fructum non affert, nihil utilitatis habet, sed tanquam stramen inane & vacuum ad ignem vel ad fimentum destinatur: Ita non sufficit, ut verbum cœlestè auditum & conservatum externum fidei culmen, & speciosas pietatis aristas producat, sed fructus etiam requiruntur, quos si non fert, maledictionem aliquando hæredidabit, ut ficus, Matth. 21. v. 19. fructus hic numerantur, Gal. 5. v. 22. quorum studiosi sectatores esse debemus, ut fidem nostram demonstremus, Jac. 2. v. 14. 18. Deum glorificemus, & proximo etiam bono pietatis exemplo præluceamus, Matth. 5. v. 16. Et hoc fieri debet in patientia, ita vertit latinus interpres voculam ὑπομονῆς, quæ alias per severantiam significat. Sicut enim semen in terram projectum varios tempestatis impetus sustinere cogitur: Ita quoque verbum Evangelii variis persecutionibus obnoxium est. Quod si autem te quoque fors illa tangit, esto patiens, & tempestatem illam fortiter sustine. Copiosa enim messis aliquando sequetur, Jacob. 5. v. 7.

Dominica Esto Mihi.

Evang. Luc. 18. v. 31. ad finem.

CUM Tobias junior in itinere propè fluvium Tigris pedes lavaret, & piscis im-

manior ipsum vellet devorare, ipse consilio Angeli branchias apprehendit, & ex felle piscis

piscis exenterati collyrium præparat, quo postea cæco ipsius parenti visus restituitur, Tob. 6. vers. 2. seqq.

Parem ferè historiam habemus in hodierno Evangelio, ubi Christus Hierosolymam proficiscitur, quod iter propter varias ibi sustinendas passiones ipsi periculosum, nobis verò salutare est. Nam spirituale collyrium nobis præparavit, quo oculi nostri aperiuntur, cujus beneficii typus est sanatio cæci, quem in via Hierosolymitana Christus restituit.

Videbimus nos

I. *Concionem Christi passionalem.*

II. *Curam cæci supernaturalem.*

J.J.

EXEGESIS.

ZAchæus in arborem ascendit, ut videret, quis esset Jesus, Luc. 19. vers. 4. Pari modo, si in arborem Crucis devotâ mentis elevatione ascendamus, videbimus, quis sit Jesus, quàm bonus sit, quàm misericors, & quanto nos amore complectatur. Monet hoc vocula ecce, quam Christus non abs re concioni suæ præmittit. Ecce, inquit ascendimus Hierosolymam, & perficientur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis.

Cum attentione igitur debita notetur I. *Concionis locus*, ubi habita fuerit, nempe in via Hierichuntina, cum ascenderet Hierosolymas, ut illic juxta Prophetarum prædictiones pateretur & moreretur.

Hoc exemplo nos monere voluit, quænam & qualia colloquia nostra in communi vitæ conversatione tam domi quàm foris esse debeant, nempe de passione, morte & resurrectione Domini nostri Jesu Christi, ut cum Paulo judicemus, nos aliud nil scire, nisi

Jesum Christum, & hunc crucifixum, 1. Cor. 2. v. 2. nec in alio nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi gloriemur, Gal. 6. vers. 14. quod in primis notent ii, qui hoc tempore Bacchanalia celebrant, & composito, saltando, gesticulando, indutis larvis Christianum nomen prostituunt. Nam obscœnitas, stultiloquium, scurrilitas, Christianis non conveniunt, inquit Paulus, Eph. 5. v. 3. 4.

II. *Auditorum numerus.* Nam assumpsit Jesus duodecim, inquit Evangelista, & ait illis. Per duodecim intelliguntur Apostoli, quorum erant duodecim, quos ipse dictorum & gestorum suorum testes immediatè vocaverat, Matth. 10. v. 2. Act. 1. v. 8. c. 10. v. 41. His exponit, quæ ipsi Hierosolymis eventura erant: Ita nos quoque solitudinem cavere debemus, præsertim tempore mortis, ubi Diabolus valde operosus est, sed amicos convocemus, ut illorum præsentia & consolatione ex Scripturis desumpta in agone mortis animemur & erigamur, ut Jacob Patriarcha, Gen. 49. vers. 33. & Joseph filius ejus hoc observarunt, Gen. 50. vers. 25. Si tamen fieri non potest, ut aliquem ex amicis tecum habeas, sed à patre & matre derelictum, in exilio & solitudine, mors te aggreditur, vide ut Christum in corde retineas, qui fidelissimus amicus est suorum fidelium, & sicut dilexit eos à principio, sic ad finem perdurat, Johan. 13. vers. 1. hunc alloquere per orationem, & spiritum tuum ipsi commenda, tunc audies cum latrone vocem illam jucundissimam: Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso, Luc. 23. v. 43.

III. *Rerum pondus.* Non enim tractat ineptas & aniles fabulas, de quibus Paulus monet, 1. Tim. 4. v. 7. sed arduos fidei articulos Apostolis suis proponit

I. De

I. De passione, cujus quotidiana recordatio nostra debet esse meditatio, ut inquit Bernhardus. Nam propter iniquitates nostras vulneratus est, ut nobis pristinam salutem restitueret, Esa. 53. v. 5. Describit autem Salvator passionem suam

1. Ratione quantitatis. Nam omnia inquit, consummabuntur, quæ dicta sunt per Prophetas de Filio hominis. Unde apparet, Christum non casu, sed definito consilio & præscientiâ Dei traditum esse, Actor. 2. v. 23. quod pertinent vaticinia, quæ in Scripturis passim occurrunt, Gen. 3. v. 15. c. 49. v. 11. Psal. 8. v. 6. & 22. v. 7. 18. seqq. 41. v. 10. 69. v. 22. Esai. 53. per tot. Daniel. 9. v. 26. Zach. 12. v. 12. Itemque typi, quibus passio Christi præfigurata est, tam perpetui quales fuerunt sacrificia quotidie in tabernaculo & templo oblata in adumbrationem, quod pœnæ peccatis nostris debitæ in alium trāsferantur, & quia taurorum & hircorum sanguis non potuit tollere peccata, Ebr. 10. v. 4. ideo repetebantur semper. Item agnus paschalis, vacca ruffa, hircus emissarius, cui peccata totius populi imponebātur; quàm temporarii, ut sunt Isaacus ligna portans, Gen. 22. v. 1. seqq. Josephus à fratribus venditus, & in carcerem detrusus, Gen. 37. vers. 23. 28. Serpens æneus, Num. 21. vers. 8. 9. Simson captivus, Jud. 16. vers. 23. Jonas in ventre ceti, Jon. 2. vers. 1. Hæc omnia & singula in passione Christi consummata sunt, ita ut nihil occurrat in tota passionis Dominicæ historia, de quo non extant in V. T. Prophetarum vaticinia. Nam Spiritus Christi qui fuit in Prophetis, prænunciavit eas quæ in Christo venturæ erant passiones & securas glorias, 1. Pet. 1. v. 11.

2. Ratione qualitatis, quod futurafit

1. Libera. Nam eo ipso, quod omnia

enumerat, quæ Hierosolymis consummandæ erant, & nihilominus tamen ascendit, luculenter demonstrat, quod non coactè sed voluntariè patiatur. Hinc est quod in Psalmo dicit: Ecce venio, in volumine libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam Deus meus, delectatus sum, & lex tua in medio cordis mei, Psal. 40. v. 8. quem locum de voluntaria oblatione Christi in crucifixa Epistola ad Hebræos rectè explicat, c. 10. v. 5. seqq. Vide etiam dicta similia Esa. 53. v. 7. Johan. 10. v. 17. 18. Hæc spontanea & prompta voluntate Christi sanctificati sumus, Ebr. 10. v. 10. Sicut enim per inobedientiam primi hominis peccatores constituti sunt multi: Ita per unius obedientiam iusti multi constituuntur, Rom. 5. v. 19. insuper etiam hac suâ obedientiâ nobis exemplum reliquit, ut sequeremur vestigia ejus, 1. Pet. 2. v. 21. & crucem impositam patienter suscipiamus, Matth. 16. v. 24.

2. Congrua. Nam Hierosolymas ascendit, quia Hierosolymis pati & crucifigi debebat

1. Propter typicam præfigurationem, quia Isaacus notante Augustino, olim etiam hic immolari debuit, nempe in monte Moriah, super quem Hierosolyma ædificata est, Gen. 22. v. 2. Inprimis tamen ad sacrificia V. T. hoc ipso respectum est, quæ non nisi ad ostium tabernaculi fœderis, eo per consequens, non nisi in templo Hierosolymitano offerri debebant, juxta mandatum Lev. 17. v. 4. Omnia autem sacrificia V. T. fuere typi Christi, qui seipsum obtulit Deo in odorem suavitatis, Ephes. 5. v. 2.

2. Propter spirituales Christi cum Prophetis cognationem. Nam quia non contingit, ipso Christo asserente, Prophetam perire extra Hierosolymam, Luc. 13. vers. 33.

L

Con-

Congruum utique erat, ut ipse etiam Hierosolymis pateretur, tanquam Propheta magnus, quem Deus populo suo promiserat, Deut. 18. v. 15. Luc. 7. v. 16.

3. *Propter mysticam significationem.* Sicut enim Hierosolyma in medietate sita est, & umbilicus quasi fuit totius mundi: Ita passio Christi Hierosolymis peracta pretium est orbis terrarum, & ad omnes homines sese extendit. Sicut etiam Hierosolyma est visio pacis, & typus vite æternæ, Ap. 21. v. 2. Ita significatum fuit Christum passione sua veram pacem & ingressum in cœlestem Hierosolymam nobis peperisse, Ebr. 9. v. 12.

3. *Varia.* Nam tradetur, inquit, filius hominis gentibus, nimirum Pontio Pilato, & militibus ejus, Matth. 27. v. 2. 26. Illudetur & conspuetur, quod factum in domo Caiphæ, Matth. 26. v. 67. 68. cap. 27. v. 31. in domo Herodis, Luc. 23. v. 11. in prætorio Pilati, Matth. 27. v. 18. 19. in cruce partim à Judæis, partim à militibus, partim etiam à latrone sinistro, Matth. 27. v. 39. seqq. de quibus illusionibus prædixit David, Psalm. 22. v. 7. flagellabitur, Matth. 27. v. 26. Occidetur. Id impletum est in crucifixione, Matth. 27. v. 35.

Varia illa ac multiplex Christi passio indicat varium ac multiplicem passionis fructum. Sicut enim in pretiosissimis medicinis multæ species simul conjunguntur, præsertim si morbi sint complicati: Ita variæ erant morborum nostrorum spiritualium species, proinde etiam in medicina his morbis opposita variæ passionis species Salvator conjunxit. Gentibus traditus est, ut nos Patri cœlesti traderet, à quo per peccatum separati eramus, Esa. 59. v. 2. Illusus & consputus est, ut nos ab omnibus Angelis honoraremur. Flagellatus est, ut vibicibus suis

nos sanaret, Esa. 53. v. 5. Crucifixus & occisus est, ut morte suâ vitam nobis restauraret, 2. Tim. 1. v. 10.

Hoc grato pectore agnoscamus, & ex amore reciproco Christo in obsequium nos tradamus. Ideo enim mortuus est, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est, 2. Cor. 5. v. 15.

II. *De resurrectione.* Concio de passione erat ipsis scandalo, ideo addit prædictionem securitatis statim die tertio resurrectionis. Hæc duo Scriptura semper conjungit. Nam sicut traditus est pro delictis nostris, ita resurrexit propter justificationem nostram, Roman. 4. vers. 25. planè ut prædictum erat, Psal. 110. v. 7.

Quod autem tertia die se resurrecturum dicit, eventus ipse comprobavit. Nam in parasceve, quæ est dies nostra veneris ante Solis occasum sepultus est, Matth. 27. vers. 57. Luc. 23. v. 54. Sabbatho, qui est dies noster Saturni sub terra in monumento remansit, in quo posuit eum Josephus Arimatheus, Joh. 19. v. 38. 41. illucescente Dominico die resurrexit à mortuis. Ita nimirum prædefinitum erat à Deo, Actor. 2. v. 23. quin etiam ante tertium diem resurgere noluit, ut mora esset inter mortem & resurrectionem, & mors ejus vera crederetur, ut Chryostomus loquitur. Si enim primo vel secundo die revixisset, facilimè Judæi calumniari poterant ipsum non verè mortuum, sed ecclasi aliquam perpeffum fuisse.

Nos hoc tantum notabimus, ut sicut Christus in passione oculos cordis sui direxit ad lætissimam resurrectionis catastrophem: Ita & nos sub crucis pondere ad promissam liberationem respiciamus, certò per-suasi, quod passiones hujus seculi non sint condignæ futura gloria, Rom. 8. v. 18.

IV. *Consequens fructum*, qui certè perexiguus ratione discipulorum. Nam nihil horum intellexerunt, inquit Evangelista idque amplificat per per verba æquipollentia, quæ proximè sequuntur, hoc modo: Eratq; hæc res ipsi occulta, nec cognoverunt, quæ dicebantur. Ita notante Chrysostomo diversis verbis idem ter repetit, ut ostendat, quomodo affectus intellectum impediatur, nimirum affectus ille terrenus de regno Christi mundano, quem filii Zebedæi apertè, produnt, Matth. 20. v. 20. Marc. 10. v. 37.

Tam stupidi & stulti sumus omnes naturâ, teste Paulo, 1. Cor. 2. v. 14. proinde ingemiscendum est semper cum Davide Pl. 119. v. 18. Domine aperit oculos meos, ut videam mirabilia legis tuæ. Ille habet optimum collirium Apoc. 3. v. 18. quo oculos cordis nostri illuminat, Eph. 1. v. 18.

De Secundo.

NON immeritò Christus dicitur Prophetata potens in opere & sermone coram Deo & omni populo, Luc. 24. v. 19. Utriusque rei exemplum habemus in hodierno Evangelio. In priore parte demonstravit se *potentem in sermone*, dum ne vosam de passione sua concionem ad Apostolos habuit. In posteriore verò demonstrat se *potentem in opere*, quod sit nimirum magister ille salvandi, qui cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam restituere debet, juxta vaticinium, Es. 63. v. 1.

Nos in tria membra potiora totam tractationem dispescimus.

1. Se offert cæcus mendicans.
2. Christus opitulans.
3. Populus glorificans.

Quod attinet cæcum mendicantem sedet is in via propè civitatem Jericho. Mar-

cus cap. 10. v. 46. Bartimæum appellat. Is cum ex aliis audiret Jesum Nazarenum præterire, quanto potest animi & vocis clamore auxilium ejus implorat. Jesu fili David miserere mei.

Ex cæci hujus consideratione apparet

1. *Peccati stipendium*, quod est mors cum omnibus morbis & defectibus corporis, Rom. 6. vers. 23. postquam enim protoplasti nostri contra præceptum Dei prævaricati sunt, Gen. 3. vers. 1. non tantum imaginem Dei, sed etiam præclaras alias corporis & animi dotes amiserunt. Hinc Sirach. cap. 25. v. 33. à muliere, inquit, factum est initium peccati, & per illam omnes morimur.

Peccatum igitur sola & unica causa est, quod tanta potestas Diabolo in homines permittitur, ut suam adversus ipsos tyrannidem exerceat, & infantibus etiam in utero materno non pareat, sed quandoque ex singulari Dei permissione lædat, ut exemplum coeci, Joh. 9. v. 1. & claudi, Act. 3. v. 2. restatur.

Agnoscant hoc

1. *Agrvoti*, qui morbis periculosis vel defectibus istiusmodi corporalibus à DEO visitantur, ut ad Deum confugiant, & peccatorum veniam ab eodem petant, exemplo Ezechie, Es. 38. vers. 2. in primis verò, quod ipsi Deus propter peccatum inmittit patienter ferant, cum Micha c. 7. v. 9.

Mundus de claudis, coecis, & sordis, &c. ut plurimum sinistra judicat, juxta versiculum:

Rari quippi boni quos sic natura notavit:
Sed Deus hos defectus corporis non respicit, modò fides adfit, quâ unice delectatur, Jerem. 5. v. 3. Ebr. 11. v. 6. ut exemplo Jacobi claudicantis, Gen. 32. v. 31. & Tobie cæci manifestum est, Tob. 2. v. 11.

2. *Sani.* Nam quid boni habeat sanitas, languor ostendit, inquit Hieronymus. Certè *Si ventri bene, si lateri est, pedibusque tuis: nil*

Divitia poterunt regales addere majus. Caute igitur prospiciendum, ne peccatis variis, in primis autem immodicis comessationibus & comotationibus morbos ipsi nobis attrahamus, sed corpora nostra præbeamus Deo tanquam hostiam vivam, sanctam, gratam & acceptam Rom. 12. v. 1. nam malitia tua arguit te, & aversio tua increpabit te, ut scias & videas, quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, inquit Jer. c. 2. v. 19.

II. *Eluctandi compendium,* quod cæcus hic suo exemplo nobis insinuat, & quatuor potissimum virtutes commendat, quas sub cruce constituti exercere debemus.

1. *Est, sortis adversa toleratio.* Non murmurat adversus Deum, sed in via sedet, & auxilium Christi patienter expectat: Idem nos quoque decet. Non indigemur pro his quæ patimur, sed peccatis nostris hæc ipsa supplicia minora esse flagella Domini, quibus quasi servi corripimur ad emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus, ut Judith seniores Bethulæ alloquitur Judit. 8. v. 26. seqq.

2. *Occasionis observatio.* Nam postquam audit strepitum populi prætereuntis, studiosè percontatur, quid hoc esset, & quia respondetur ipsi, Jesum Nazarenum transire, gaudium mox concipit, & proinde occasionem hanc exoptatissimam non vult prætermittere, quia aliàs propter coecitatem ipsum in locis diffitis commorantem assequi non poterat.

Christus adhuc hodie intra fines Ecclesiæ obambulat, & per verbi sui prædicationem

magnum ubiq; strepitum movet, sicut Aaron Pontifex cymbalis suis, quando coram Domino ingrediebatur & egrediebatur, Exod. 28. v. 33.

Observate igitur vos mei, hanc occasionem, & quærite Christum dum propè est, Esei. 55. v. 6. ne excludamini cum virginibus fatuis Matth. 25. v. 12.

3. *Fiducialis oratio.* Nam quia agnoscit per fidem Christum esse divinitus missum in has terras, ut à corporis & animæ morbis genus humanum salveret, ideò clamat quantum potest: Jesu fili David miserere mei, quæ quidem brevis est oratio, sed nervosa, & duas in Christo naturas complectitur. Quando enim Christum vocat Davidis filium, ipsum verum hominem agnoscit, ex Davidis stirpe natum. Quando autem restitutionem visus ab eo petit, Davidis Dominum, adeoq; verum Deum ipsum agnoscit. Docet nos suo exemplo, quorsum in omnibus necessitatibus tam corporalibus quam spiritualibus confugere debeamus, nimirum ad solam Dei misericordiam, idque in nomine Christi, Johan. 16. v. 23. in quo omnes petitiones nostræ sunt amen & ita, 2. Cor. 1. v. 20.

4. *Firma perseveratio.* Christus non statim audit, sed præterit quasi surdus, tum ille vocem suam magis intendit, & quamvis increpatur ab aliis, non tamen à clamore & precibus desistit. Talis nostra quoq; debet esse invocatio juxta dicta Scripturæ, Hab. 2. v. 3. Psal. 130. v. 5. 6.

Hæc de coeco mendicante.

Sequitur *Christus opitulans,* cujus describitur

1. *Prompta voluntas.* Quamvis enim præterit ad primam coeci vocem ac si non audiret, non tamen fecit hoc eo animo, ac si nol-

si nollet ipsi auxilium ferre, sed ut clamantem probet, & ad rogandum magis provocet, ut Hieronymus ait. Cum enim cæcus clamando pergeret, ecce stat Christus & ipsum adduci jubet, quid vis, inquit, ut faciam tibi? Ita affectus est adhuc hodie erga omnes fideles, qui sub cruce auxilium ejus implorant, Psal. 145. vers. 18, 19. Sol stetit ad preces Josua, Jos. 10. v. 13. Ita stat etiam sol justitiæ Christus, Mal. 4. v. 2. & se ad preces nostras cum omni bonitate sua utendum fruendumque nobis offert. Nam oratio vincit invincibilem, inquit Chryso- stomus, vide etiam Exod. 32. vers. 10. Jac. 5. vers. 16.

2. *Divina facultas.* Nam postquam desiderium cæci cognovit, statim respondet, recipe visum, fides tua te salvum fecit, &

confestim visum recepit. Nam *πίματα* Christi sunt *πράγματα*, Psal. 33. v. 9.

Restat membrum tertium, nimirum *populus glorificans.* Nam cæcus recepto visu Deum glorificans suo exemplo reliquam etiam multitudinem ad fidem, gratiarum actionem, & nominis divini glorificationem invitat. Hic est fructus fidei, Matth. 5. v. 16. Pari modo nos etiam pro acceptis beneficiis Deum glorificare debemus,

1. *Christum sequendo,* ut cæcus fecit: Nam qui sequitur me, inquit, non ambulabit in tenebris, sed lumē vitæ habebit, Joh. 8. v. 12.

2. *Deo psallendo,* juxta mandatum, Ps. 50. v. 14. 1. Thes. 5. v. 18. Col. 3. v. 17.

3. *Proximum convertendo.* Hic est gratissimus Deo cultus, alios voce & exemplo Christo adducere, Jacob. 5. v. 19. 20.

Dominica Invocavit.

Evangelium Matth. 4. v. 1. II.

CUm Philistæi castra metarentur adversus Israelitas, egrediebatur ex castris Philistæorum gigas immanis nomine Goliath, & duellum offerebat agmini Israelitarum, sed non audebat quisquam ex toto populo inire cum hoc gigante certamen; dum venit David adolescens, qui funda sua ipsum prostravit & proprio postmodum gladio jugulavit, 1. Sam. 17. v. 4.

Gigas ille est imago Diaboli, qui etiam fortis armatus appellatur, Luc. 11. v. 21. & nec ad lanceam, nec ad arma aut loriam moveretur, sed ferrum quasi paleam, & æs quasi putridum lignum reputat, Job. 41. v. 18.

Hic etiam quadragesimali insultatione

Christum in deserto infestavit, sed funda verbi divini prostratus & profligatus est. Victoria Davidis toti populo profuit: Ita nos quoque de victoria Christi gaudere & gloriari merito possumus cum Paulo 1. Cor. 15. v. 56.

Hoc duellum Christi & Satanae proponitur nobis in Hodierno Evangelio, ut discamus à Christo promacho nostro, quomodo cum tentatore Diabolo congrredi ejusdemque ictus stratagemata avertere queamus. Videbimus nos

I. *Congressus vehementiam.*

II. *Victoria consequentiam.*

J.J.

L 3

EXE-